

en konstruktion, som gjorde, at vi kunne anvende de i de kendte overenskomster anvendte anciennitetsregler.

Det betyder, at for at finde ud af, hvordan man når op på de seks henholdsvis ni måneders anciennitet, anvender man de regler, der er kendt på bygeområdet og på andre områder, hvor der i dag stort set alle vegne er anciennitetsbestemmelser, fordi de anvendes bl.a. i forhold til arbejdsmarkedspensioner. Der er arbejdsmarkedspensioner på de områder, som det har været nævnt i debatten, og derfor er der også anciennitetsbestemmelser, der er indrettet således, at man samler relativt kortvarige ansættelsesperioder sammen, sådan at man opnår optagelse i en arbejdsmarkedspension.

Det er de regler, der finder anvendelse, hvis lovforslaget gennemføres med det ændringsforslag, der er fremsat, således at det også kommer til at gælde for de grupper, som man er ængstelig for ikke kommer med i ordningen og får de vilkår, der følger af indgrebets afsnit om børnefamiliefridage og feriefridage. Jeg synes, vi kan berolige bl.a. Enhedslisten og SF med, at det netop er de grupper, som de nye bestemmelser tager sigte på.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er jo meget interessant, at der nu bliver lavet sådan en finurlig konstruktion for at løse et problem, som man selv har skabt. Jeg fatter ikke, at arbejdsministeren ikke står ved det, som han sagde i går, og som han gentog i går: Jeg ønsker, at alle skal være dækket.

I nat stillede vi et spørgsmål til ministeriet, og vi kunne konstatere, at det er ministeriets vurdering, at der på trods af de ændringer er 20.000 mennesker, som ikke vil være omfattet, og det er der, fordi det ikke er det eneste problem, at folk indimellem er arbejdsløse. Det andet problem er, at de er ansat hos flere forskellige arbejdsgivere i løbet af et år.

Det er et stort kompleks af problemer, der omfatter de folk, som ikke har en fast ansættelse, fra de er udlært, og til de ikke kan tygge smør. Dem er der altså mange af, og specielt er der mange i de grupper, som netop nu er under overenskomstfornyelse. Det er derfor, at problemet er særlig stort for de grupper, vi netop snakker om her, og så forstår jeg ikke, at regeringen siger: Vi ønsker alle omfattet, men vi laver den ene finurlige løsning efter den anden for at forklare, hvorfor der alligevel er nogle,

der ikke skal være omfattet, nemlig ved at der skal være nogle anciennitetsregler. Det er ubegribeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er meget uheldigt, at der stilles mange spørgsmål fra denne talerstol til politikere, til ministre, som der overhovedet ikke bliver svaret på. Når statsministeren eller finansministeren lejlighedsvis er i salen, gør de slet ikke mine til at bekymre sig om de spørgsmål, der bliver stillet, og det er altså ikke rimeligt, når vi taler om et indgreb, der rammer utrolig mange mennesker her i landet.

Dansk Folkeparti har flere gange spurgt, hvem det er, der skal betale for det. Hvem skal betale de udgifter, som det her medfører? Det har vi ikke fået svar på. Skal det ske ved forhøjede skatter, forhøjede benzinafgifter eller forhøjede boligudgifter? Det har været fremme i dagspressen, men der kommer ikke noget som helst svar på noget som helst, når man spørger, og det er simpelt hen for dårligt.

Regeringen bør finde ud af, hvem der skal svare på det her, og hvornår de svarer. Danskerne har krav på at få at vide, hvem der skal betale, hvornår det skal ske, og hvad der er i vente efter traktatafstemningen den 28. maj, som det her vel dybest set handler om, nemlig at få et ja til traktaten. Det er ikke rimeligt, hvis der ikke bliver svaret på de spørgsmål, der bliver stillet heroppefra. Hvis regeringen ikke ønsker at svare på noget som helst, er det jo overhovedet ikke værd at debattere.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Der er mange indlysende årsager til, at der skal være anciennitetsbestemmelser i en sådan ordning, hvor man nu får adgang til flere feriefridage og børnefamiliefridage, specielt i den situation, hvor en lønmodtager kan have et pænt antal arbejdsgivere i løbet af et år. Hvis der ikke var anciennitetsbestemmelser, kunne den pågældende opnå det pågældende gode hos hver enkelt arbejdsgiver. Det lyder som en meget enkel forklaring, men det, at den er enkel, gør jo ikke nødvendigvis, at den ikke er sand, for sådan hænger tingene faktisk sammen.

Så vil jeg i øvrigt gerne give udtryk for, at regeringen ikke agter at fravige den model, der er lagt frem i betænkningen. Jeg synes, det er nødvendigt at give den oplysning i forhold til den videre debat.